

ТЕМИ ОТ МЕДИИТЕ

07.05.2013 г.

Важни обществено-икономически и политически теми

[Вестник Капитал daily](#)

✓ И Брюксел прогнозира по-бавно възстановяване на икономиката

http://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2013/05/06/2054681_i_briuksel_prognozira_po-bavno_vuzstanoviavane_na/?ref=novo24

Два тревожни сигнала за развитието на българската икономика бяха поднесени миналата седмица. Първо Министерството на финансите обяви изпълнението на бюджета за първото тримесечие на годината и от него се видя, че възстановяването протича по-бавно от очакваното, а след това Европейската комисия (ЕК) ревизира надолу прогнозата си за икономическия растеж в България през тази и следващата година и те вече са съответно 0.9 и 1.7%. За сравнение – през февруари прогнозата на ЕК беше българската икономика да нарасне с 1.4% през тази година и с 2 на сто догодина. Това е поредната порция негативни сигнали и потвърждава опасенията, че заради продължаващата рецесия в Европейския съюз и заради политическата криза, която предизвика оставката на кабинета "Борисов", тази година също може да се окаже нулева за икономиката, с минимален растеж и висока безработица.

Експертите в Брюксел очакват пазарът на труда да продължи да отслабва и безработицата да нарасне до 12.5% при 12.3 на сто за миналата година. Това е и най-високият дял на безработицата, прогнозиран за България от началото на кризата, като според ЕК през 2014 г. тя ще намалее минимално до 12.4%.

Потребление на домакинствата

Точно ниските доходи и големият дял на безработните са основният вътрешен риск пред икономиката. Засега се предполага, че въпреки негативните тенденции домакинското потребление ще расте, а с това ще движи и общия икономически растеж, макар и по-слабо спрямо първоначалните очаквания. Това повишение ще се благоприятства и от спадащите лихви по депозитите и новоотпуснатите заеми, които предлага банковият сектор.

Брюксел обаче допуска и сценарий, при който домакинствата отново ще намалят покупките си, притиснати от несигурната ситуация на трудовия пазар, а в такъв случай потреблението няма да е двигател на растежа, каквато роля се очаква да изиграе.

Сигнал за внимание в тази посока са и данните за събраните приходи от косвени данъци през първото тримесечие, където се наблюдава странната ситуация приходите от ДДС да растат с 15% на годишна база (до общо 1.8 млрд. лв.), а събраните приходи от акцизи се понижават с 5.6% под равнището си от миналата година (до 805.6 млн. лв.). И двата данъка отразяват потреблението в България и противоречивото им представяне може да подсказва за промени в потреблението.

От свои източници "Капитал Daily" научи, че през февруари НАП са задържали 352 млн. лв. ДДС, или с три четвърти повече от задържания ДДС в края на януари, когато сумата беше 207 млн. лв. Така може да се окаже, че реално потреблението е на миналогодишните си равнища, но заради забавено възстановяване на данъчния кредит нетните данни се раздуват и реалната представа за потреблението на домакинствата се изкривява.

Справка със събраните приходи по месеци подкрепя именно такова предположение, защото за януари и март приходите от ДДС са почти идентични със събраните за същите месеци на миналата година, а скок има само през февруари, когато е нараснала и сумата на невъзстановения данък.

Инвестиции

В прогнозата си ЕК изтъква, че през първата половина на годината инвестиционната активност ще се генерира главно от публичния сектор чрез проекти, финансирани от европейските фондове. За инвестициите на частния сектор също се предвижда постепенно да нараснат, но със забавени темпове, които ще са сходни с общото икономическо възстановяване.

Положителна изненада от началото на годината е силното представяне на експортния сектор, който увеличава с 20% продажбите си за страни извън ЕС, но според доклада за цялата година външната търговия ще влияе отрицателно на икономическия растеж.

Как се представя бюджетът

Държавата е приключила първото тримесечие с бюджетен дефицит от 795.6 млн. лв., а това представлява увеличение на отрицателното салдо с 15% на годишна база. Причината е, че разходите са се повишили с 4.6% на годишна база, темпът, с който нарастват приходите, е 3.8 на сто. Само за март дефицитът е 63 млн. лв., а фискалният резерв е бил в размер на 4.2 млрд. лв.

✓ Проф. Стив Ханке: Можеше и да е по-зле

<http://www.trud.bg/Article.asp?ArticleId=1964695>

С приближаването на 12 май - датата на изборите за български парламент, е добре да се върнем назад във времената на последните избори и да видим какъв е бил резултатът върху икономическото развитие на всяко от правителствата. За тази цел аз съм създал Индекс на мизерията, вдъхновен от покойния проф. Артър Оукън, известен икономист, който беше съветник на президента на САЩ Линдън Джонсън (1963-1969 г.).

Еволюция на показателя

Индексът на мизерията измерва "страданията" в икономиката. Моят модифициран вариант е сбор от инфлацията, лихвата по банковите кредити и безработицата, от които се изважда годишният ръст на brutния вътрешен продукт. Увеличение на стойността на индекса показва, че нещата се влошават - мизерията се увеличава. Обратното, намаляване на Индекса на мизерията сочи, че нещата се подобряват.

Приложената графика показва еволюцията на показателя за България през годините (виж илюстрацията в "Галерия"). Социалистическото правителство на премиера Жан Виденов създаде хиперинфлацията и голяма мизерия. Така през първото тримесечие на 1997 г. Индексът на мизерията достигна своя връх от 2138 пункта. Тази стойност не е показана на графиката, защото в противен случай щеше да заеме цялата страница на в. "Труд".

Край на хиперинфлацията

Така че графиката започва през втората четвърт на 1997 г., с правителството на Костов.

Много скоро след като Костов дойде на власт, България въведе система на валутен борд, основана на проект за Закон за валутния борд, който написах по молба на президента Петър Стоянов.

Валутният борд сложи край на хиперинфлацията в страната, която през февруари 1997 г. беше достигнала рекордните 242% месечно.

По-добри времена

Под ръка с валутния борд, правителството на Костов постигна огромно подобрене на българския Индекс на мизерията в сравнение с предходния кабинет. От второто тримесечие на 1997 г. до второто тримесечие на 2001 г. индексът падна като камък, изтривайки 1908,9 процентни пункта. След това на власт застъпи правителството на НДСВ, което постигна по-нататъшно смъкване надолу на показателя на мизерията.

Но след това дойде социалистическото правителство на Станишев, което върна часовника назад, добавяйки 8 процентни пункта към Индекса на мизерията.

Борисов не направи много

Ако става въпрос за последното правителство на Бойко Борисов, индексът показва много малко подобрене.

Но няма как да не се отбележи, че правителството на Борисов все пак леко понижи индекса, докато в същото време показателите за останалите страни от Европа отчетоха значителни увеличения на мизерията.

Така че, въпреки че не направи много, за да намали Индекса на мизерията за България (разбирай, да подобри икономическите условия), правителството на Борисов все пак успя в това да предпази страната от икономическата мизерия, която изпита останалата част от Европа.

Глава над водата

На финала - какво можем да научим, ако сравним икономическите показатели на посткомунистическите правителства на България?

Първо, ключът за намаляването на икономическата мизерия по време на правителството на Костов е във въвеждането на валутния борд в страната.

Второ, всеки път, когато на власт идва социалистическо правителство, икономическата мизерия в България нараства.

Трето, въпреки че правителството на Борисов не се помъчи особено да подобри индекса на мизерията в България, нещата можеха да са много по-зле на фона на останалите страни. Или с други думи, докато останалата част от Европа потъваше, кабинетът "Борисов" успя да задържи глава над водата.

Стив Ханке е професор по приложна икономика в университета "Джонс Хопкинс", Балтимор, САЩ.

Той е известен в България като бащата на валутния борд заради ролята си при въвеждането му, когато Ханке беше съветник на президента Петър Стоянов.

Бил е съветник на правителствата на много държави, сред които Аржентина, Естония, България, Босна, Еквадор, Литва, Черна гора, Венецуела, Албания, Казахстан.

Редовен автор на сп. "Форбс" и в. "Уолстрийт джърнъл".

✓ 30% е сивата икономика в България

<http://pressadaily.bg/publication/14442-30-%D0%B5-%D1%81%D0%B8%D0%B2%D0%B0%D1%82%D0%B0-%D0%B8%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%BC%D0%B8%D0%BA%D0%B0-%D0%B2-%D0%91%D1%8A%D0%BB%D0%B3%D0%B0%D1%80%D0%B8%D1%8F/>

В абсолютни цифри изследването на професора по икономика Фридрих Шнайдер от университета Йоханес Кеплер в Линц, Австрия, установило, че незаконната работа и недеклаираните трансакции представляват около €2,175 трлн. (\$2,85 трлн.). Строителството и търговията са секторите с най-голям дял на недеклаирания труд и плащания, се казва още в изследването.

Що се отнася до България сивата икономика възлиза на над една трета от БВП - или около 30% от БВП. В изследването на компанията за кредитни карти Visa ie казва, че недеklarираната икономическа дейност, известна като "сива икономика", в Европа е намаляла миналата година до 19,0% от декларираното производство спрямо 19,3% през 2011 г. Изследването показва още, че благодарение на подобрената икономическа среда и прилагането на мерки за борба с измамите паралелната икономика тази година може да е най-малката от десет години насам и да възлиза на около 18,5% от общия БВП на ЕС, Норвегия, Швейцария, Турция и Хърватия.

Проф. Фридрих Шнайдер стига до извода, че явлението е много по-широко разпространено в Източна и Централна Европа, като паралелната икономика в България, Хърватия, Естония и Литва възлиза на близо 30% от БВП. За да изчислят размерите на сивата икономика, учените основават изчисленията си върху макроикономически данни и статистически прогнози.

Според Такс Рисърч "сивата икономика" е 35.3%

Според доклад на "Такс Рисърч" /Tax Research/ България води в нерадостна европейска класация по дял на сивата икономика с 35.3% от БВП, следвана от съседна Румъния с 32.6%.

По-надолу идват Италия и Испания, съответно с 27% и 22.5%, Франция – 15%, Германия – 16%. Най-нисък е дялът на сивата икономика в Австрия и Люксембург - 9.7% от БВП.

Изчислено на средна база дялът на сивата икономика в европейските страни е 22.1% от общата икономическа активност или около €3.55 трлн.. Изглежда, че все повече и повече европейци нямат избор освен да се насочат към сивия сектор /тъй като данъците се увеличават наред с другото/ и това е голяма заплаха за цялата икономика в ЕС, предупреждава докладът. Това изглежда още едно доказателство, че мерките за строги бюджетни ограничения не са особено успешни тъй като се събират и значително по-малко данъци по конвенционален път.

[Вестник Сега](#)

✓ До края на годината държавата може да поеме само 668 милиона лева нов дълг

<http://www.segabg.com/article.php?id=647598>

Възможностите за емитиране на нов дълг до края на годината, с който да бъде финансиран бюджетният дефицит, са ограничени. За първите четири месеца на 2013 г. държавата е поела нов дълг под формата на емисии ДЦК в общ размер от 1.332 млрд. лв., а позволеният по закон лимит за цялата година възлиза на 2 млрд. лв. Така до края на годината новият дълг, който може да бъде поет, е максимум 668 млн. лв. при планиран дефицит по консолидираната фискална програма от 1.1 млрд. лв. Това показва поискана от "Сега" справка от финансовото министерство към 25 април. Големият обем дълг, поет за първите месеци на годината, се натрупва основно от извънредната емисия на ДЦК в размер на 800 млн. лв., с които бяха изплатени субсидиите за земеделските стопани. Въпреки че падежът по тези държавни ценни книжа е през август, тоест след изплащането им общият размер на дълга ще намалее, те участват при калкулациите за новопоетия през годината дълг. По закон той не може да надхвърля 2 млрд. лв. С тази извънредна емисия и с търговете, планирани в редовния емисионен календар, държавата вече надхвърли и заложените нива в одобрената емисионна политика за 2013 година. Така възможностите за поемане на нов дълг в оставащите месеци на годината се ограничават и държавата ще трябва да разчита на алтернативни източници на финансиране на дефицита. Макар заложеният в закона за държавния бюджет горен лимит за дълга да е доближен още в първата третина на годината, от финансовото министерство са категорични, че проблем с финансирането на дефицита няма да има. Оттам припомниха, че дефицитът се финансира и от други източници като приходи от приватизация и натрупани наличности във фискалния резерв. На приходите от приватизация обаче разчита и Сребърният фонд, който по закон следва да се пълни с постъпленията от приватизационни сделки и приходи от концесия.

По последни данни на БНБ - към 26 април, фискалният резерв беше 5.32 млрд. лв., като в него се включват и възстановените от Европейската комисия 829.9 млн. лв. за земеделските субсидии, които трябва да се изплатят с падежа през август. В края на годината резервът трябва да е минимум 4.5 млрд. лв.

Бюджетното салдо по консолидираната фискална програма на касова основа за първото тримесечие на 2013 г. е отрицателно в размер на 795.6 млн. лв., съобщиха в последния работен ден на април от финансовото министерство. То се формира от дефицит по националния бюджет в размер на 474.8 млн. лв. и по европейските средства в размер на 320.9 млн. лева.

СМЕТКИ

Общата сума на данъчните постъпления (вкл. приходите от осигурителни вноски) към края на март е 5.118 милиарда лева, което е 83.2% от общите постъпления по консолидираната фискална програма, сочат данните Министерството на финансите. Събраните преки данъци са 1.007 млрд. лв., или 24.4% от планираните за годината. Приходите от косвени данъци - 2.628 млрд. лв., са 21.3% от програмата за годината. 1.789 млрд. лв. от тях идват от ДДС - 22.7% от плана за годината. Изоставане обаче има при акцизите - в хазната са влезли 805.6 млн. лв., или 18.7% от заложеното, докато митата - 31.9 млн. лв., са 26.6%. Неданъчните приходи и помощите са в размер на 1.035 млрд. лв. - 14.4% от разчета за годината.

✓ **КНСБ и плоският данък**

<http://www.economynews.bg/%D0%BA%D0%BD%D1%81%D0%B1-%D0%B8-%D0%BF%D0%BB%D0%BE%D1%81%D0%BA%D0%B8%D1%8F%D1%82-%D0%B4%D0%B0%D0%BD%D1%8A%D0%BA-news44773.html>

"Плоският данък, прилаган през последните 5 години, доведе до удвояване на бедността в страната. Това заяви лидерът на КНСБ Пламен Димитров в ефира на БНТ."

Стана практика върху плоския данък да се стоварват всякакви обвинения – получава се вече сякаш плоският данък е виновен за всички проблеми на прехода. Проблемът с това обяснение е, че всъщност през 18 от 23 години преход плосък данък нямаше, а проблемите си бяха същите, че дори и много по-тежки.

Разбира се, нито една статистика (на НСИ или на Евростат) не показва, че има увеличение на бедността в резултат на плоския данък. Всъщност, увеличение на бедността има през 2010 и 2011 (т.е. доста след въвеждането на плоския данък) – като очевидно повишението на бедността е в резултат на кризата и безработицата.

Всеки, който се е вглеждал в структурата на бедността знае, че бедността е концентрирана сред групи от населението, които не плащат данък върху доходите (бил той плосък или прогресивен). Ако говорим в числа, сред наетите рискът от бедност е около 7%, докато сред безработните е 52%, а около 30% е в групите на други незаети и пенсионери. Знаем, че нито безработните, нито пенсионерите плащат данък върху доходите. Така че независимо дали данъкът е плосък или прогресивен, това няма да повлияе на техния разполагаем доход и няма да намали бедността. По същия начин, няма да повлияе на бедността и евентуалното въвеждане на необлагаем минимум (още веднъж да припомним – в България само около една трета от населението работи и плаща данък върху доходите, но бедността е концентрирана в останалите две трети от населението).

Нещо повече, плоският данък има положителен социален ефект. Плоският данък е единственият данък, при който има увеличение на приходите дори през годините на кризата (всички други отбелязаха спад). Плоският данък беше единственият стабилизиращ фактор в бюджета, който осигуряваше финансови ресурси. Без плоския данък държавата нямаше да може да изпълнява своите социални функции в обемите, в които го прави – просто нямаше да има достатъчно пари (тук е моментът да припомним, че вече почти 50% от държавния бюджет е насочен към социални разходи).

Плоският данък е успешен от гледна точка на преразпределителен ефект. Преди десетилетие, по време на високите прогресивни ставки почти нито един милионер не декларираше доходите си и не плащаше личен данък върху тях. През последните години изцяло се промени и събираемостта на данъците върху хората с високи доходи драстично се повиши (вече стотици хора декларират доходите си над милион лева годишно). Прогресивният данък уж създава усещане за справедливост, но не събира никакви приходи от богатите хора – докато плоският данък реално облага богатството. Нека припомним, че въвеждането на плосък данък в България беше направено по такъв начин, че никой да не загуби от данъчната реформа. Данъчната реформа беше съпътствана с цял комплекс от мерки, свързани с промени в осигурителните ставки, промени в минималните доходи, промени в минималните прагове, промени в социалната система и субсидиите, стимули за увеличение на доходите и създаване на работни места и т.н. Бяха положени много сериозни усилия, за да се гарантира, че никой няма да загуби от въвеждането на плосък данък.

С две думи, твърдението за бедността създадена от плоския данък е изсмукано от пръстите. Тогава, защо синдикатите постоянно обвиняват плоския данък?

Причината е много проста – 4 години синдикалист беше министър на труда и 4 години той изпълняваше едно към едно синдикалната програма за пазара на труда (вдигане на минимални прагове, вдигане на осигурителната тежест, административно разпространение на колективни договори, вдигане на минимална заплата и пр.). Резултатът от 4-годишното синдикално управление на пазара на труда в България е почти половин милион загубени работни места, много повече отколкото в повечето други страни ударени от кризата.

Да вдигнеш с над 50% минималните прагове точно в кризата, да увеличиш облагането на труда с осигуровки точно в кризата, да увеличиш регулативното бреме върху труда точно в кризата – това са учебнически грешки в политиката на пазара на труда. Дори да смяташ, че тези неща са полезни (което е спорно), не бива да ги въвеждаш по време на криза, тъй като тежестта им е непосилна и се губят много работни места без да се постигнат позитивни ефекти.

Най-точно го казва Европейската комисия в доклад от миналата година: "В настоящия момент създаването на работни места не изглежда да е сред приоритетите в дневния ред на правителството." Кратка и ясна оценка за пълния провал на синдикалния подход към пазара на труда.

Вместо да си признаят провала, синдикатите искат да използват плоския данък като изкупителна жертва за собствената си грешка. Съчувствам им, обаче с това те отново се опитват да насочат дебата за пазара на труда в грешна посока, както и през последните четири години. Дано този път да не им се получи, защото резултатът ще е още по-катастрофален от гледна точка на загубени работни места и увеличена бедност.

✓ Финансовата загадка на България

<http://www.economynews.bg/%D1%84%D0%B8%D0%BD%D0%B0%D0%BD%D1%81%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D1%82%D0%B0-%D0%B7%D0%B0%D0%B3%D0%B0%D0%B4%D0%BA%D0%B0-%D0%BD%D0%B0-%D0%B1%D1%8A%D0%BB%D0%B3%D0%B0%D1%80%D0%B8%D1%8F-news44777.html>

Оливер Дория д`Ангри, специално за komentator.bg***

Живеем във финансов свят, в който кредитният риск значително се е влошил...

При инвестициите имаме три вида риск: 1. кредитен риск; 2. ценови риск; 3. съдружествен риск (за съдружниците в инвестицията)...

Банките в Съединените щати (някога най-защитената инвестиция) напоследък получават по-ниски оценки, така е и в Обединеното кралство, Гърция се издъни, Италия, Испания, Португалия, Ирландия са с все по-ниски оценки.

Но пък Руанда напоследък издаде облигации за 400 милиона долара при 7% печалба.

Печалбата при Българските държавни облигации също се срина през последните 12 месеца. Преди една година тя беше над 5%, а сега е малко над 3% при десетгодишен падеж. Парадокс е, но аз смятам, че българските облигации са по-сигурни от германските и японските, защото JGB са с най-ниски нива за всички времена и продължават да падат.

Ниските печалби означават по-високи цени, затова на практика при максимален риск се получава минимална възвращаемост. Това е парадоксът. Така преди дни италианските CTZ с осемнадесет месечен матуритет бяха купувани при 1% печалба, което е най-ниското им ниво за всички времена

Да, аз все още смятам, че десетгодишните български облигации са най-добрата инвестиция в Европа. Съотношението дълг-БВП е 14%, което е най-ниското ниво в Европа. Голямата загадка е защо България не издава повече облигации, за да създаде работни места и да увеличи покупателната способност на страната?

Другата въпросителна е: Инвестират ли българските банки в испански и италиански правителствени облигации? Сигурен съм, че това се е случвало с гръцки облигации... Може би също така се купуват много по-рисковите южноевропейски облигации. Това може да доведе до фалити на банки и национализация по подобие на Обединеното кралство през 2008г.

Само предполагам, тъй като не познавам България в достатъчна степен. Страната не е въвела еврото, но и с лев, обвързан с еврото и валутен борд, страната де факто работи с еврото, тъй като всеки лев, излязъл от централната банка е обезпечен с еквивалентната стойност в евро!

Пазарите са гладни за печалба, ето друга причина, поради която златото и други ценности губят стойност. Но ако се върнем на въпроса за България, следващ спад на еврото до края на 2013г. ще донесе ползи за износа, но ако еврото се срине, тогава трябва да се мисли за план Б... в смисъл за друга обвързаност на лева, различна от германската марка, вероятно смесица от германка марка и американския долар.

**Оливи Дория принадлежи към старата благородническа фамилия Дория в Генуа. Италиански финансист. Бил е управляващ директор в "Мерил Линч" Лондон от 1989г. до 1995г. и "Дойче Морган Гренфел" (1995г.-1998г.). За периода от април 2006г. - ноември 2007г. е управляващ директор в "Дойче Банк" Лондон.*

***komentator.bg медиен партньор на EconomyNews.bg*

✓ БНБ: 2.4% средногодишна инфлация за 2012 г.

<http://www.economynews.bg/%D0%B1%D0%BD%D0%B1-24-%D1%81%D1%80%D0%B5%D0%B4%D0%BD%D0%BE%D0%B3%D0%BE%D0%B4%D0%B8%D1%88%D0%BD%D0%B0-%D0%B8%D0%BD%D1%84%D0%BB%D0%B0%D1%86%D0%B8%D1%8F-%D0%B7%D0%B0-2012-%D0%B3-news44709.html>

През 2012 г. инфлацията се запази сравнително ниска, като в края на годината индексът на потребителските цени отбеляза 2.8% годишен темп на нарастване (2% в края на 2011 г.), а средногодишната инфлация за 2012 г. възлезе на 2.4% (3.4% през 2011 г.). Основни фактори, оказали влияние върху инфлацията, бяха повишенията на международните цени на петролните продукти и храните, прехвърляни сравнително бързо върху крайните цени, както и същественото увеличение в средата на годината на регулираната цена на електроенергията за бита. Влошената икономическа конюнктура през 2012 г. и външните за фирмите шокове, като например свързаните с поскъпване на основни суровини и материали, намериха отражение във фирмената политика по отношение на цените и разходите. При наличието на свободен производствен капацитет и слабо търсене фирмите продължиха да ограничават разходите си за труд и инвестиции и прилагаха ценова политика, съобразена със специфичните условия на отделните пазари на стоки и услуги. През първата половина на годината общата инфлация при потребителските цени остана сравнително ниска (средно 1.9%). При липсата на проинфлационен натиск върху цените на храните от страна на международните пазари инфлацията в тази група се понижи, което компенсира ускорението на инфлацията при енергийните продукти през първите четири месеца на годината. През втората половина на 2012 г. нарастването на цените на горивата и храните, съчетано с поскъпване на електроенергията за бита, повлия за повишение на инфлацията, като към края на годината поевтиняването на петрола намери отражение в по-ниските цени на транспортните горива и доведе до забавяне на общата инфлация при цените на потребителските стоки. Основен принос за натрупаната инфлация в края на 2012 г. имаха хранителните продукти (с 1.1 процентни пункта) и административно определяните цени (с 0.8 процентни пункта).

Натрупана инфлация от началото на годината и принос за нея на основни групи стоки и услуги

	2011 г.		2012 г.	
Инфлация (%)	2.0		2.8	
	Темп на инфлация по групи (%)	Принос (процентни пунктове)	Темп на инфлация по групи (%)	Принос (процентни пунктове)
Храни	4.0	0.96	4.2	1.09
Преработени храни	5.5	0.85	2.2	0.39
Непреработени храни	1.2	0.10	8.3	0.69
Услуги	1.1	0.28	2.1	0.54
Обществено хранене	3.8	0.19	3.5	0.18
Транспортни услуги	5.0	0.18	3.9	0.17
Телекомуникационни услуги	-1.8	-0.08	-1.1	-0.06
Други услуги	-0.1	-0.01	2.3	0.25
Енергийни продукти	4.0	0.29	6.3	0.54
Транспортни горива	4.0	0.28	6.0	0.49
Промислени стоки	-0.4	-0.08	-1.1	-0.21
Стоки и услуги с административно определяни цени	4.1	0.63	5.0	0.81
Тютюневи изделия	-0.3	-0.02	0.1	0.00

Забележка: Използваната структура съответства на класификацията на Евростат, като допълнително са отделени тютюневите изделия и стоките и услугите с административно определяни цени. Индексът на стоки и услуги с административно определяни цени е изчислен чрез претегляне на съответните елементарни агрегати от потребителската кошница.

Източници: НСИ, БНБ.

Базисната инфлация (включваща цените на услугите и нехранителните стоки)¹² имаше слаб принос за натрупаната инфлация (с 0.3 процентни пункта), като при нея се наблюдаваше ясно изразена през годината тенденция към бавно нарастване. Това се дължеше главно на повишаването на инфлацията при услугите, докато при цените на нехранителните стоки (без горивата) продължи да се забелязва на годишна база слабо понижение, наблюдавано главно при стоките за дълготрайна употреба. Инфлацията при услугите отразяваше два основни ефекта. От една страна, цените на общественото хранене и транспортните услуги регистрираха сравнително постоянен темп на нарастване, за който допринасяха косвени ефекти от поскъпването на храните и горивата на международните пазари. От друга страна, беше преустановен спадът в цените при някои видове услуги, като комплексни услуги за почивка и туристически пътувания и услуги по настаняване, които от 2010 г. до началото на 2012 г. значително намаляха.